TİASAD

Türk & İslam Dünyası Sosyal Araştırmalar Dergisi
The Journal of Turk & Islam World Social Studies

Yıl: 6, Sayı: 22, Eylül 2019, s. 141-149

Öğr. Gör. Sevcan BAYRAK ÇELİK

Fırat Üniversitesi Karakoçan Meslek Yüksek Okulu Çocuk Bakımı ve Gençlik Hizmetleri Bölümü Programı, sevcanbayrak23@gmail.com

OKUL ÖNCESİ EĞİTİMDE OYUN ÇEŞİTLERİ

Özet

Belli bir amaca yönelik olarak, fiziksel ve zihinsel yeteneklerle belirli bir yer ve zaman içerisinde, kendine özgü kurallarla yapılan, sosyal uyumu, zeka ve beceriyi geliştiren, aynı zamanda eğlendiren etkinliklerdir. Oyun, her yaşta insanın hayatında önemli yeri olan bir etkinliktir. Yetişkin için, eğlenme, dinlenme, boş zaman etkinliği gibi anlamlar ifade eden oyun, çocuk için, içinde yaşadığı dünyayı, çevresindeki insanları tanıma ve anlama aracıdır. Bu nedenle boş zaman etkinliği değil, çocuğun zamanının büyük bir bölümünü alan, ciddi bir uğraş olarak nitelendirilir. Oyun, çocuğun gelişmesi ve kişilik kazanması için sevgiden sonra gelen ikinci önemli duygusal doyumdur. Sevgiden yoksun bir çocukluk gibi, oyunsuz bir çocuklukta düşünülemez. Oyun, okul öncesi eğitiminde belirlenen hedeflere ulaşmak için istenilen davranışları kazandırmanın en iyi yoludur. Okul öncesi eğitim kurumlarında oynadığı yere mekana göre çeşitli oyunlar vardır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi, Oyun, Öğretmen, Oyun Çeşitleri

TYPES AND FEATURES OF CHILDREN GAMES IN PRE-SCHOOL

Abstract

Certain one purpose intended as physical and mental ability to specific a place and time in yourself specific the rules done social compliance intelligence skills develops same time entertains events are Game each in years people life important place one event is Adult for amusement rest leisure activity meanings such as activity game for children inhabited around the world getting to know people and understanding tool Therefore null time activity child's time a big section is considered a serious endeavor Game, the child development and personality for after love second important emotional satisfaction from love devoid of childhood

such as one childhood unthinkable in a playless childhood Game in preschool education set goals to achieve the desired behaviours most good It is the way

Keywords: pre-school,game,teacher,game activities

GİRİŞ

Günümüzde oyunla eğitim yetişmekte olan nesillerin temel kaynağı olan insanın fiziksel, zihinsel, duygusal ve sosyal gelişimini amaç edinen, genel eğitimin tamamlayıcısı ve ayrılmaz bir parçası olarak görülen bilinçli ve planlı faaliyetlerdir (Aydınlı 2005). Oyun, çocuğun kontrol edebildiği ve kurallarına kendisinin karar verdiği bir uğraştır. Çocuğun bu kontrolü sağlayabildiğini hissetmesi ise oldukça önemlidir. Çocuklar özellikle serbest şekilde oynarken kontrolün kendi ellerinde olduğunu hissetmekte ve benlik gelişimlerini desteklemektedirler. Bu yolla çocuk bağımsızlaşma duygusunu geliştirmektedir. Çocuğun oyunun sınırlarını kendisinin belirliyor olması oyun içinde kendini özgür ve bağımsız hissetmesini sağlamaktadır (Güven 2003). Oyunlar, çocukların sahip oldukları meraklarının çok açık ve net olarak sergilendiği en önemli etkinliklerdir. Çünkü çocuklar oyun oynarken içinde yaşadıkları dünyayı bir anlamda yeniden keşfetmektedirler. Kaleleri inşa eden, kendilerini kral veya kraliçe olarak hayal eden çocuklar, toplumdaki sosyal yapıları içselleştirmekte, çeşitli tarihsel olayları, hareketleri oyunlarına yansıtmaktadırlar. Dolayısıyla oyun, çocukların duygusal çatışmaları çözmelerine, dünya hakkında çeşitli hipotezler kurup onları test etmelerine, sosyal becerilerini geliştirmelerine yardımcı olmaktadır (Gazetoğlu 2007). Oyun çocuğa öğrenme zemini hazırlarken, bu 21 etkinlikler sayesinde çocuk objeleri tutma ve kullanma, bedenini kontrol etme, nesnelerin işleyiş tarzlarını kavrama yeteneği kazanır ve iletişim becerilerini geliştirir. Bu etkinlikleri oyun esnasında çeşitli alıştırma yaparak kazanır. Örneğin, çocuk oyuncakların, araç ve gereçlerin kullanımı sırasında çocuk koordine etmeyi, kasları üzerinde kontrol kazanmayı, kol ve bacaklarının isteğinin buyruklarına bas eğmesini sağlamayı öğrenir. Bu nedenlerdendir ki oyun, boş zaman uğraşısı değil de yetişkinlik yaşamına önemli bir hazırlıktır.

Oyunun Aşamaları

Oyun evreleri çocukların yaşına ve gelişim seviyelerine göre farklılık göstermektedir. Çocuklar ilkin tek başına oyun oynar, sonra başkalarının oyunlarını izler en sonunda da başka çocuklar yanlarında olsa bile onlarla oynamazlar; tek başlarına oynamaya devam ederler. Bunlardan sonraki aşamada da diğer çocuklarla işbirliği davranışları gösterirler (Aral ve ark 2001).

Oyun evlerinde çocukların ne ile oynadıklarından çok nasıl oynadıkları önem taşımaktadır. Bu evreler, özellikleri bakımından birbirinden ayrılırlar.

- ✓ Tek başına oyun evresi (0-2 yaş)
- ✓ Paralel oyun evresi(2-3 yaş)
- ✓ İşbirliğine dayalı oyun evresi(3-4yaş)
- ✓ Kurallı oyun evresi (5-6 yaş)

Tek Başına Oyun Evresi

Doğumdan sonra altıncı aya kadar bebek oyun ve oyuncak olarak ellerini ve gözlerini kullanır, çevreyi tanımaya çalışır. Altıncı aydan sonra daha da çok hareketlenmeye başlarlar ve büyük kas gelişimlerine uygun ve hareketli oyuncaklardan hoşlanırlar. Bir yaş civarında çocuk seçimler yaparak oynamaya başlar. Objeleri çekerek, sallayarak tanımaya ve keşfetmeye çalışır (Şahinkaya 2008).

Tek başına oynanan oyunda çocuk çevresindeki çocuklardan etkilenmeden tek başına oynar. Çocuk çevresindeki çocukları gözlemler fakat onlarla sosyal iletişimi yoktur. Oyun malzemesiyle baş başa kalmayı tercih eder. Canlı renkli, ses çıkaran oyuncaklar çok hoşuna gider. Topunu yuvarlar, küplerden kuleler yapar, arabasını sürer. Bu dönem genellikle 2-2,5 yasına kadar devam eder ve en belirgin özelliği çevreden etkilenmeden oynamasıdır (Akyol 2002, Bayhan ve Artan 2004).

Paralel Oyun Evresi

Çocukların diğer çocuklarla aynı ortamda fakat birbirinden bağımsız olarak oynadıkları oyun dönemidir. Paralel oyun döneminde olan çocuklar birbirinden ve çevreden etkilenmeden oyunlarına bağımsız olarak devam ederler. Çocuklar arasındaki sözel iletişimde çok azdır. Bu dönem iki ile üç yaş arasını kapsar ancak bu durum bireysel özelliklere ve oyun tipine göre değişebilir. Çocuklar yan yana oturup aynı oyuncakları kullanmalarına rağmen aktivitelerini birbirinden bağımsız sürdürürler. Kendi oyuncaklarına yoğunlaşan çocuklar, bazen sesli düşünüp yorum yapabilirler. Çocuklar sembolik oyunlar oynarlar. Sembolik oyunlarında nesneleri birbirinin yerine kullanırlar. Örneğin; sopayı at olarak, kutuyu araba olarak kullanabilirler, blokları birleştirerek bina yapabilirler (Sevinç 2004).

İşbirliğine Dayalı Oyun Evresi

İşbirliğine dayalı oyun evresi üç yaşından sonra başlamaktadır. Çocuklar ilkin iki-üç kişilik gruplarla ve kısa sürelerle birlikte oynarlar. Daha sonra hem oyunların süreleri uzar hem de grup sayılarında artmalar olur. İlgi alanlarına göre katıldıkları grupları değiştirebilirler. Çocuğun diğer çocuklarla bir şeyleri paylaşması ve beraber başarıma duygusu onların grup seçimlerinde etkilidir. Gelişim seviyesi aynı ya da benzer olan çocukların çoğunlukla aynı grupta oldukları görülmektedir (Ersan 2006, Şahinkaya 2008). Bu evrede çocukların çevreye ilgisi artar. Diğer çocuklarla birlikte oynar, gruba katılır ve iletişime geçer. Birlikte oynanan oyunda çocuklar birbirlerinden fikir ve oyuncak alışverişinde bulunurlar. Aynı oyunda yer alır, aynı malzemeleri kullanır fakat yine kendi oyunlarına devam ederler. Oyun, doğaçlama olarak çocukların isteklerine göre gelişir. Benmerkezci davranış ağır basar (Gül 2006).

Kuralı Oyun Evresi

4 yaşında büyük kas gelişiminin devam etmesi nedeniyle koşma, tırmanma, çekme gibi hareketlerle oyuna tüm bedeni ile katılır. Toplumsal oyunlar çoğalmaya başlar. Yarışmalı oyunlara ilgi başlar. 5 yaşında bedensel etkinlikler daha da artmaktadır. Bu yaş çocukları çok hareketlidirler. Bu yaşta oyunlarda hep kazanan olmak isterler. Çünkü kuralları hatırlayamazlar.

Çocuk oyun kurallarına uydukça çevresindekileri de düşünür, kendini kontrol eder ve sosyalleşmesi de artar (Poyraz 2003).

Çocuk bu aşamaya geldiğinde iletişim kurarak grup oyunlarına katılır. Bu dönemde çocuklar arasında gerçek anlamda sosyal bir iletişim vardır. Oyun içinde birbirlerine ihtiyaç hissederler ve işbirliği yaparak oynarlar. Oyunlarının ortak bir amacı vardır. Oyun malzemeleri, oyunun amacına ve rollerine uygun olarak paylaşılır. Çocuk bu dönemde hareket ve düşüncelerinde tek olmadığını kabul ederek paylaşma ihtiyacı hisseder. Bu tür oyunlar sosyal etkileşim gerektirdiğinden sosyalleşmede oldukça önemlidir (Kılıçoğlu 2006).

1. Öz Yapılarına Göre Oyun Çeşitleri

a. Hayali Oyunlar

Çocuğun bir nesneyi başka bir nesne gibi, bir olguyu başka bir olgu gibi düşünerek kurduğu oyunlardır. Okul Öncesi dönemde çocukların en çok severek oynadığı oyunlardır. Çocuk 2-3 yaşlarında kendi başına oynadığı bu tür oyunları, yaşı büyüdükçe arkadaş grupları içinde oynamaya başlar. Hayali oyunlar çocuğun yaratıcılığını geliştirir. Çevresindekileri gözleyerek, hayal gücünü ve yaratıcılığını kullanarak çocuk kendine has bir şekilde gördüklerini, yaşayıp hissettiklerini hayali olarak oyunlarına yansıtırlar. Çocuk eline geçirdiği nesnelerin aslına bakmadan, hayal gücüne başvurur ve bir nesneyi başka bir nesne gibi kullanabilir. Bir sopayı 'at' olarak, sandalyeyi 'araba' olarak kullanabilir. Bunları yaparken çocuk hayali hareketlerle, hayali araçlar kullanır, ancak yaşadığı duygular ve öğrendikleri gerçektir.

b. Kurallı Oyunlar

Piaget'ye göre kurallı oyunlar iki ya da daha fazla oyuncuyu gerektirir. Okul öncesi döneminde genellikle kurallı oyunlar yetişkinler tarafından çocuklar için yaratılan oyunlardır. Kurallı oyunlar önceden bir içeriğe ve sıralı bir davranış akışına sahip olan oyunlardır. Kurallar oyuna katılan her oyuncu için geçerlidir ve zorunludur. Oyun kuralları oyun süresince geçerlidir. Oyundan zevk alma ancak kurallara uyulmasıyla gerçekleşebilir. Kurallar yerine getirilerek oyun amacına ulaşır ve bununla birlikte çocukların bilgi, beceri ve yetenekleri gelişir. Bu nedenle kurallı oyunlarda öğretmen kuralları çocuklara iyi açıklamalı ve oyun sırasında da hatırlatmalıdır.

Öğretmen çocuklara oynatacağı kurallı oyunları onların eğitim değerleri ve çocukların yaş ve gelişim düzeyleri açısından seçmelidir. Çocuğa güçlükle öğretilen pek çok kural, oyun esnasında daha kolay öğretilir. Çocuklar öğrenme, karar verme, işbirliği, sıralama, düzenleme, paylaşma, başkalarının hakkına saygı gösterme, yardımlaşma gibi pek çok kural ve kavramı oyun sırasında farkına varmadan öğrenir ve benimser (Çoban ve Nacar 2006, Memis 2006).

Örnek : 1

Oyunun Adı: Oyuncak Oyunu

Uygulanışı: Bütün çocuklar bir halka üzerinde sıralanırlar. Birisi ortadadır. Bütün öğrencilere birden altıya kadar numaralar verilir. Sonra öğretmen numaralara isimler verir.

Örneğin ; 1. ler Bebekler,

2. ler Trenler,

3. ler Toplar,

4. ler Tahta askerler,
5. ler Uçaklar,
6. lar Taksiler.

Bundan sonra ortadaki oyuncu, "Trenler" diye bağırır. Tren olan ikiler, geriye doğru bir adım atarak halka etrafında koşarlar ve tekrar yerlerine gelirler. Yerine ilk gelen öğrenci elini yukarıya kaldırır ve ortadaki ile yer değiştirerek, ikinci oyunu o başlatır.

Örnek: 2

Oyunun Adı: Kümes Oyunu

Uygulanışı: Çocukların sayısı kadar yuvarlak çizilir. Bunlar kümes olur. Her yuvarlak, bir çocuğun iki ayağını alacak genişlikte olur. Öğretmen, her çocuğa bir kümes hayvanı adı verir. Tavuk, kaz, ördek, hindi, vb. Çocuk sayısı çok olduğu için her hayvandan 5-6 çocuk olabilir.

Oyun başlayınca, her kümes hayvanı kendi kümesinde durur. Öğretmen, onlara adlarını söyleyerek seslenince, kümeslerinden çıkarlar, ya serbestçe gezinirler, yada öğretmeni izleyerek gezinirler. Bu sırada da öykünme yaparlar. (tavuk gibi, ördek gibi yürürler.)

Örneğin : Öğretmen, "tavuklar" diye seslenince, tavuklar çıkar, gezinirler. "Ördekler" diye seslenince, ördekler çıkar gezinirler, vb. Gezintinin bir yerinde öğretmen ; "kurt geliyor kaçın" diye bağırır. Çocuklar kaçırlar, kümeslere girerler. Her çocuk bir kümese girecektir. Kimsenin belirli bir kümesi olmaz. Herkes en yakın kümese girer. Bir kümese iki çocuk giremez.

Çocukların kurttan kaçtığı sırada, öğretmen de bir kümese girer, bir çocuk açıkta kalır. Açıkta kalan çocuk, oyun yinelenirken, öğretmenin yerine geçer, oyunu yönetir. Sonra o bir kümese girer, bir çocuk açıkta kalır, bu kez de o çocuk oyunu yönetir. Oyun böylece sürer.

2. Oynandığı Yere Göre Oyun Çeşitleri

a. Sınıf-Salon Oyunları

Sınıf-salon oyunları kapalı yerlerde, serbest zaman faaliyeti saatinde, grup faaliyetleri ve oyun saatinde oynanan oyunlardır. Bu oyunlar, ilgi köşelerinde oynanan hayali oyunlar, eğitici oyuncaklarla, bloklar ve masa oyuncakları ile oynanan oyunlar, müzikli oyunlar olduğu gibi kurallı oyunlar da olabilir.

Sınıf-salon oyunlarının en önemli özelliği oturarak oynanan veya fazla geniş hareket alanı gerektirmeyen oyunlar olmalarıdır. Sınıf-salon oyunlarında çocuk kapalı mekanlarda oyunların kurallarını, enerjisini nasıl tüketeceğini ve kapalı mekanı nasıl koruyacağını öğrenir.

Örnek: 1

Oyunun Adı: Arkadaşımı Gördün Mü?

Uygulama: Öğretmen Çocuklara ‘Aranızda Arkadaşım Var. Onu Size Anlatacağım. Kim Olduğunu Bulabilir Misiniz?’ Diyerek Çocuklardan Birini Tarif Etmeye Başlar. Saçlarını, Göz Rengini, Boyunu, Giydiği Giysileri Vb. Anlatır. Çocuklar Bu Kişiyi Bulmaya Çalışır. Bilen Öğretmenin Yerine Geçer.

Örnek: 2

Oyunun Adı: Yuvarlanma oyunu

Uygulama: Çocuklar 3-4'lü gruplara ayrılarak, halı üzerinde yuvarlanmaları söylenir. Oyun başlangıcında onlara “Şimdi kendinizi bir lastik top olarak düşünün ve sizi birisi yuvarlıyor” ifadesi kullanılarak oyuna başlanır. Oyun bitiminde çocuklara sorular yöneltilip (top gibi yuvarlanırken neler hissettin, seni kim yuvarlıyordu, nereye gidiyordun, nasıl bir toptun, hangi renkteydin? vb.) duygu ve düşünceleri dinlenir.

Örnek: 3

Oyunun Adı: Kim Yok Oyunu Uygulama

Uygulama: Çocuklar yere oturtulur. İçlerinden birini ebe seçerler. Ebe başını öğretmenin kucağına koyar, gözlerini yumar. (çocuk gözünü, bir başka yerde de yumabilir) Öğretmen, ebeye sezdirmeden, bir çocuğu işaretle dışarıya çıkartır. Ebe gözlerini açar; Öğretmen ebeye “Kim yok ?” diye sorar. Çocuk bilirse ebelikten kurtulur. Adı bilinen çocuk ebe olur. Ebe, üç ad saydığı halde bilemezse yeniden ebe olur, yumulur.

b. Açık Hava Oyunları

Bahçe, orman, kır, sokak gibi açık yerlerde oynanan oyunlardır. Açık hava oyunlarının sınıf-salon oyunlarından ayıran en belirgin farkı; açık havada oynanması, daha büyük bir alanın oyun için kullanılması ve doğa ile daha yakın olunmasıdır.

Açık Hava Oyunlarının yararları

- Açık havada oynanan oyunlar çocukların temiz hava alabilmelerini sağlar.
- Açık hava oyunları çocuklara istedikleri şekilde hareket imkanı sağlar.
- Açık hava oyunlarında çocuklar kendi seslerini kullanma konusunda olabildiğince özgürdürler.
- İstedikleri gibi şarkı söyleyebilir, bağırabilir, ses taklitleri yapabilir, oyun araçlarını gürültü olabileceğini düşünmeden rahatça kullanabilir.
- Kum, su, kil tahta gibi doğal maddelerle açık havada uygun oyun alanları sağlandığında çocukların daha yaratıcı ve daha bağımsız olduğu gözlenmektedir.
- Açık havada oynanan oyunlar sırasında çocuklar mevcut oyun araçlarından başka, doğadaki çeşitli canlı ve cansız varlıkları da oyunlarına katarlar. (rüzgarın sesi, ağaçtaki kuşlar, kardan adam, uçmakta olan bir uçak vb.)
- Çocuklar doğa olaylarının farkına varır, gözlem yapar ve araştırırlar.
Örnek oyunlar: Koşmaca oyunları, Halkada oyunlar, Taklit yürüyüşleri ve koşuları, Su, kum havuzunda oyunlar vb

3. Araç Kullanımına Göre Oyun Çeşitleri

a. Araçla Yapılan Oyunlar

Çeşitli araçların kullanılmasıyla oynanan oyunlara denir. Araçla yapılan oyunlarda çocuk farklı araçları tanır, dengeli tutmayı, atmayı, çevirmeyi öğrenir. Onlarla birlikte ve onlara göre vücut koordinasyonunu öğrenir. Top oyunları, ilgi köşelerinde yapılan oyunlar ile aracı gerektiren bütün oyunlar, bu küme kapsamı içinde düşünülür.

b. Araçsız Yapılan Oyunlar

Herhangi bir aracı gerektirmeden oynanan oyunlara “araçsız oyunlar” denir. Her çeşit öykünme oyunu, şarkılı oyunlar, araçsız yapılan kolay beden devinimleri ve halka oyunları bu küme kapsamı içinde düşünülür.

c. Araçta Yapılan Oyunlar

Belirli bir acın üzerinde yapılan oyunlara “araçta yapılan oyunlar” denir. Denge oyunları, minder üzerinde yapılan devinimler vb bir araç üzerinde yapılan bütün oyunlar, bu küme kapsamı içinde düşünülür.

4. Hareketlilik Derecesine Göre Oyun Çeşitleri

a. Isındırıcı Oyunlar

Çocukları, devinimli ve düzenlemeli oyunlara hazırlamak için uygulanan oyunlara “ısındırıcı oyunlar” denir. Parmak oyunları, kolay beden devinimleri, hayvan-insan ve taşıt öykünmeleri bu tür oyunları örnek gösterilebilir. Parmak oyunları, aynı zamanda dinlendirici oyun olarak da uygulanır.

Oyunun Adı: Büyü Büyü, Küçül Küçül Oyunu

Uygulanışı: Çocuklar yere otururlar. Öğretmen aşağıda gösterilen sözleri söyler, devinimleri yapar. Çocuklar da, aynı devinimleri, öğretmene öykünerek yaparlar. Başını çevir, çevir (başlar soldan sağa, sağdan sola çevrilir) Başını salla, salla (Başlar sağa-sola, öne-arkaya sallanır) Kolunu çevir, çevir (kollar önden arkaya, arkadan öne çevrilir) Kolunu salla, salla (kollar, aşağıya indirilir, avuçlar yere birbirine koştur olarak önde tutulur, soldan sağa, sağdan sola sallanır, sonra da yine iki kol birbirine koştur olarak, ön tarafta bir daire çizerek biçimde sallanır.)

b. Hareketli Oyunlar

Belirli kurallara göre oynanan, oyun saatinde uygulanan ve devinim özelliği ağır basan oyunlara, “Hareketli oyunlar” denir. Şarkılı oyunlar, halka oyunları, araçlı-araçsız oyunlar ve kolay beden eğitimi etkinliklerini çoğu, devinimli oyunlar kapsamında düşünülür.

Oyunun Adı: Tavşan Koş

Uygulanışı: Çocuklar, tavşanlar ve tilkiler olmak üzere iki gruba ayrılırlar. Tavşan grubunun başına bir "Anne Tavşan" seçilir. Tilkilerin kenarda bir evi olur ve bu civarda tilkiler saklanır. Anne tavşan çocuklarını geziye çıkarır ve tilkilerin evine doğru ilerler. Anne tavşan tilkilerin evine iyice yaklaştığı ve onların farkına vardığı zaman ; "Koş Tavşan, Koş ! " diye bağıırır. Tavşanlar da evlerine doğru koşturmaya başlarlar. Yakalananlar tilki olur. Oyun bir kaç defa böyle devam eder.

c. Dinlendirici Oyunlar

Devinimli oyunlarla yorulmuş olan çocukların dinlendirilmesini amaçlayan oyunlara “dinlendirici oyunlar” denir. Parmak oyunları, şarkılı, halkada ve dramatize oyunların oturarak uygulananları ve az devinimli olanları, dinlendirici oyunlar kapsamında düşünülebilir.

Oyunun Adı: Gördün mü?

Uygulanışı: Öğretmen çocukları etrafında toplar.-aranızda çocuğum var ben şimdi giydiği elbiseyi ayakkabısını anlatacağım. bakalım tanıyabilecek misiniz?der. Bu sırada bütün çocuklar birbirini dikkatle süzmeye başlar. Eğer bulamazlarsa kız mı erkek mi? Diye sorarlar. Böylece oyun tekrarlanır.

SONUÇ

Oyun için bugüne kadar, rahatlama, enerji fazlasını atma, fizyolojik ihtiyaç, taklit içgüdüsünün doyumunu sağlama gibi çeşitli tanımlar ve açıklamalar yapılmıştır. Eskiden oyun sadece vücutta biriken fazla enerjinin boşaltılması olarak görülürken günümüzde yapılan tanımlar oyunun bundan çok daha farklı boyutları olduğunu ortaya koymuştur. Okul öncesi eğitim kurumlarında eğitimin her kademesinde yer alan oyun etkinliği çocukların gelişim alanlarının desteklenmesi açısından büyük öneme sahiptir. Bu dönem çocuğun, tüm gelişimsel alanları (bilişsel, dil, sosyal, psikomotor, öz bakım) destekleyen bir dönem olarak kabul edilmektedir. Öğretmenlerin genel olarak serbest oyunla beraber oyunun bir kurallı ve bir amacı olmalı. işleyiş tarzlarını kavrama yeteneği kazanır ve iletişim becerilerini geliştirir. Çoğumuz çocuk oyunlarının eğlenceli ama amaçsız olduğunu düşünürüz. Gerçekte ise çocuklar, oyunda hareket ve biliş becerilerinin birçoğunu vurgular ve denetler. Kavramları, toplumsal farkındalığı ve toplumsal davranışı geliştirir Oyun, çocuk için öğreten ve büyüten doğal ve hayati bir unsurdur. En küçük yaşlardan başlayarak oyun çocuğun hayatındadır ve onu her zaman eğlendirir. Oynarken çocuk dener, keşfeder, öğrenir ve etkileşime girer. Bunların sonucunda özerkliğini elde eder. Oyun ile insan ilişkileri, yardımlaşma ve paylaşma gibi çocukların birçok gelişimine katkı sağladığından dolayı okul öncesi eğitimde oyun her anlamda çocuk için yararlıdır. Çocuk oyunla kendini geliştirir bu konuda eğitimin il kademesi olan okul öncesi eğitimde öğretmenler etkinlikleri oyunla birleştirerek daha eğlenceli ve öğretici hale getirmelidir.

KAYNAKLAR

- Aydınlı H. Çocuk Gelişiminde Oyunun Önemi. Sızıntı Dergisi. 2005: 27 (318): 14-15.
- Aral N, Kandır A, Yaşar C. Okul Öncesi Eğitim, İstanbul, Yapa Yayınları, 2001: 43.
- Akyol KA. Çocuklarda Oyun Gelişimi. Çoluk Çocuk Dergisi, 2000: 13: 26-28.
- Gazetoğlu Ö. Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına Devam Eden 6 Yaş Çocuklarına Öz Bakım Becerilerinin Kazandırılmasında Oyun Yolu İle Öğretimin Etkisi, İzmir, Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İlköğretim Anabilim Dalı, Okul Öncesi Öğretmenliği Programı, Yüksek Lisans Tezi, 2007: 45.
- Güven N. Erken Çocuklukta Gelişim ve Eğitimde Yeni Yaklaşımlar. İstanbul, Morpa Yayınları, 2003: 47
- Gül M. Anasınıfına Devam Eden Alt Sosyo-ekonomik Düzeydeki 61-72 Ay Arası Çocuklara Sembolik Oyun Eğitiminin Genel Gelişim Durumlarına Etkisi. Ankara, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2006: 4-5.

- Memis DA. Oyunun Çocuk Gelişimine Etkisi ve Eğitimdeki Önemi. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Kongresinde Sunulan Bildiri p. 445-446, 14-16 Nisan 2006, Ankara.
- Şahinkaya R. Çocuk Psikolojisi. Ankara, Ankara Üniversitesi Basımevi, 2008: 7.
- Erşan İ. Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına Devam Eden Altı Yaş Grubundaki Çocukların Oyun ve Çalışma(II) İle İlgili Algılarının İncelenmesi, Ankara, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Okul Öncesi Bilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, 2006
- Sevinç M. Erken Çocukluk Gelişimi ve Eğitiminde Oyun. İstanbul, Yaylacık Matbaası, 2004: 96.
- Kılıçoğlu M. Anasınıfı Hazırlık ve İlköğretim Birinci Sınıflarda Okuyan Görme Engelli Öğrencilerin Oyunlarının Değerlendirilmesi Karşılaştırmalı Bir Araştırma, Konya, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2006: 9-10.
- Poyraz H. Okul Öncesi Dönemde Oyun ve Oyuncaklar. Ankara, Anı Yayıncılık, 2003: 47